

عملیاتی‌سازی پروتکل سازمان ملل در موارد اتهامات بهره‌برداری و سوءاستفاده جنسی از جانب همکاران مجری

همکاری با سیستم سازمان ملل: معلومات کلیدی برای شرکای عامل سازمان ملل متحد جهت تکمیل ارزیابی ظرفیت در جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی (PSEA)

فهرست مطالب

1	مقدمه	I
2	معلومات کلیدی درباره ارزیابی جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی:	II
4	ضمیمه اول: راهنمای فنی	
5	1. استاندارد اصلی: خط مشی سازمانی	
6	2. استاندارد اصلی: مدیریت سازمانی - پیمانکاری فرعی	
7	3. معیار اصلی سیستم‌های منابع انسانی	
8	4. استاندارد اصلی: آموزش اجباری	
8	5. استاندارد اصلی: گزارش‌دهی	
10	6. استاندارد اصلی: کمک و ارجاعات	
12	7. استاندارد اصلی: تحقیقات	
13	8. استاندارد اصلی: اقدامات اصلاحی	

I. مقدمه

چندین نهاد سازمان ملل در حال همکاری با شرکای خود جهت جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی (SEA) و کاهش خطر بروز آن در پیاده‌سازی برنامه‌ها هستند.

یک راه انجام این کار ارزیابی ظرفیت شرکای ما در جلوگیری و پاسخ به سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی و تقویت ظرفیت مشترک نهادها و شرکای عامل سازمان ملل متحد جهت تحقق بخشیدن به تعهد ما در جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی است. نهادهای مشارکت‌کننده سازمان ملل متحد شامل صندوق جمعیت ملل متحد، صندوق بین‌المللی حمایت از کودکان، برنامه جهانی غذا و آژانس پناهندگان سازمان ملل متحد با استفاده از [فرم ارزیابی عمومی](#)، که طی روند مشورتی بین نهادهای ملل متحد و شرکای ما تهیه شده است، شرکای عامل‌مان را مورد ارزیابی قرار می‌دهند. این فرم شامل مجموعه‌ای از معیارهای هشتمانه است که برای ارزیابی سیاست‌های سازمانی و شیوه و روش آن‌ها برای جلوگیری و پاسخ به سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی است.

هدف از این ارزیابی، ایجاد نقطه آغازی برای نهادها و شرکای ملل متحد جهت پیگیری توسعه در ظرفیت‌های سازمانی شرکا برای جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی است. این معیارها همراستا با [پروتکل سازمان ملل متحد برای اتهامات سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی از جانب شرکای عامل](#) است.

نهادهای مشارکت‌کننده و شرکای عامل سازمان ملل متحد از یافته‌های این ارزیابی در زمینه‌های زیر استفاده می‌کنند: (الف). اطلاع‌رسانی انتخاب و ترتیبات کاری مستمر با شرکای خود؛ (ب) ایجاد [برنامه اجرایی](#) تقویت ظرفیت برای شرکای منتخب یا موجود که بازتاب‌دهنده بخش‌های شناسایی‌شده نیازمند بهبود در جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی است؛ (ت) فراهم‌سازی حمایت‌های بهتر هماهنگ‌شده و هدفمند جهت توانمندسازی ظرفیت‌های جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی؛ (ج) نظارت و تدابیر آگاهانه جهت تقویت درستکاری در ارائه فعالیت‌ها و برنامه‌ها.

این سند برای شرکای عامل ما درباره مراحل ارزیابی و پیامدهای آن آگاهی فراهم می‌سازد.

II. معلومات کلیدی درباره ارزیابی جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی:

معلومات عمومی:

- نهادهای مشارکت‌کننده سازمان ملل متحد لازم می‌بینند تا نهایتاً همه شرکای عامل‌شان ارزیابی شوند. نتایج ارزیابی‌های قبلی شرکا در صورتی که تحت پوشش معیارهای ذیل قرار بگیرند از طرف نهادهای مشارکت‌کننده در سازمان ملل متحد قابل قبول می‌باشد: غربالگری الزامی کارمندان؛ آموزش‌های الزامی؛ رویه‌های گزارش‌دهی مناسب؛ اقدامات مناسب در موارد قبلی؛ ظرفیت‌های تحقیقی و کمکی مناسب. با این حال نمایندگی‌های سازمان ملل متحد باید دقت لازم را به خرج داده و اطمینان حاصل نمایند که ارزیابی، موقعیت‌ها، بخش‌ها و فعالیت‌هایی که تحت قراردادهای تعاونی قرار می‌گیرند را تحت پوشش قرار می‌دهد و عناصر بیشتری را به برنامه پیاده‌سازی مشترک اضافه کنند.
- بعضی شرکای بین‌المللی غیردولتی (NGO) پیش از این در سطح دفتر مرکزی ارزیابی شده‌اند. سایر سازمان‌های همکار با سازمان ملل متحد ممکن است برای تأیید ارزیابی خواستار ارایه اسناد یا اسناد و مدارک تکمیلی تأییدکننده تطبیق معیارهای اصلی در سطح کشور در مکان‌های مشخص با خطر بالا یا بر فعالیت‌های انجام‌شده باشند.
- برای هماهنگ‌سازی ارزیابی‌ها در سطح کشور، یک نهاد سازمان ملل متحد تعیین خواهد شد تا ارزیابی را انجام داده و رسیدگی و فعالیت‌های بعدی آن را رهبری کند. نهاد سازمان ملل متحد بر اساس تعهد، گستره مالی و جغرافیایی پروژه/برنامه، انواع فعالیت‌های اجرایی در گستره پروژه/برنامه یا مکان‌های با خطر بالا انتخاب می‌شوند. در بسیاری موارد نیاز است ارزیابی سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی قبل از شروع شراکت با نهاد سازمان ملل متحد به عنوان بخشی از مرحله گزینش یا برای شرکای موجود، قبل از توافق به ادامه شراکت تکمیل شود.
- ارزیابی «ظرفیت کامل» به مدت پنج سال از اعتبار برخوردار است مگر اینکه تغییرات قابل توجه در زمینه عملیاتی بر ظرفیت‌های وابسته به جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی تأثیر بگذارد یا در صورت پیشامد موارد مرتبط با سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی که نیاز به ارزیابی دوباره دارد.
- ارزیابی جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی دارای هشت استاندارد اصلی است: ۱. خط مشی سازمانی؛ ۲. مدیریت سازمانی - قرارداد فرعی؛ ۳. سیستم منابع انسانی؛ ۴. آموزش‌های الزامی؛ ۵. گزارش‌دهی؛ ۶. کمک و ارجاعات؛ ۷. تحقیقات؛ و ۸. اقدامات اصلاحی.
- تعداد استانداردهای اصلی برآورده‌شده مبنایی برای «رده‌بندی خطر سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی» فراهم می‌کند و بازتاب‌دهنده ظرفیت فعلی شرکا برای جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی به شرح زیر است:
 - ظرفیت کامل: شریک هر ۸ معیار اصلی را دارد؛
 - ظرفیت متوسط: شریک اکثر معیارها (۶-۷) را دارد، برای برآورده ساختن بقیه خلاءها نیاز به حمایت است؛
 - ظرفیت پایین: شریک تعداد کمی از معیارها (۵ یا کمتر) را دارد، نیاز به اقدام فوری برای تقویت ظرفیت سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی.

فرایند:

این بخش مراحل اصلی لازم را برای انجام ارزیابی توضیح می‌دهد، با در نظر داشتن اینکه هر آژانس ممکن نیاز به اقدامات اضافی به عنوان فرایند داخلی خود داشته باشد. این خودارزیابی باید حدود ۱ تا ۲ ساعت طول بکشد.

قدم ۱: خودارزیابی شریک:

- شریک یا به عنوان بخشی از دعوت به پاسخ پیشنهاد یا از طریق قالب تهیه‌شده برای خودارزیابی توسط نهاد/دفتر سازمان ملل که با شریک کار می‌کند و با استفاده از راهنمایی فنی قابل دسترس در ضمیمه یک این سند، یک خودارزیابی انجام می‌دهد.
- شریک به محض دریافت فرم خودارزیابی، یا خودش یا به کمک نهاد اصلی سازمان ملل، فرم خودارزیابی را برای پیروی از هر معیار اصلی به‌صورت جداگانه تکمیل نموده و با «بلی» یا «خیر» ارزیابی می‌کند (یا «مصادق ندارد» برای معیارهای اصلی ۲ و/یا ۸).
- دو سوال مقدماتی در خودارزیابی وجود دارد:
 - اگر شریک قبلاً توسط یک نهاد دیگر سازمان ملل ارزیابی شده، تاریخ و رده‌بندی ظرفیت (سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی) را با همه مدارک تأییدکننده و شواهد ارائه نموده و فرم را برای نهاد درخواست‌کننده سازمان ملل بدون تکمیل بقیه موارد خودارزیابی تحویل می‌دهد.

- اگر شریک هیچ ارتباط مستقیمی با دریافت‌کنندگان کمک یا افراد مورد نظر¹ (به طور مثال تحقیقات اداری) به عنوان بخشی از فعالیت‌های کاری‌اش ندارد، ملزم به تکمیل ارزیابی نخواهد بود. اگر نهاد اصلی سازمان ملل اجراکننده ارزیابی چنین دستوری بدهد، شریک می‌تواند با ذکر این موضوع در فرم، آن را بدون تکمیل کردن باقی خودارزیابی فرم را به نهاد اصلی ملل متحد برگرداند. در این صورت اگر ماهیت فعالیت‌های برنامه تغییر کند و ارتباط مستقیم با ذی‌نفعان برقرار گردد شریک می‌تواند در زمانی بعدتر از طرف نهاد دیگر ملل متحد مورد ارزیابی سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی قرار گیرد.

● شریک خودارزیابی تکمیل‌شده را به همراه اسناد تاییدکننده مربوطه به عنوان مدرکی دال بر داشتن ۸ معیار اصلی مورد نیاز را به نهاد اصلی سازمان ملل ارائه می‌کند. فهرستی از اسناد تاییدکننده پیشنهادی که باید برای ارزیابی جمع‌آوری شود در فرم خودارزیابی گنجانده شده است. شرکا می‌توانند اسناد متفاوت و/یا تکمیلی را برای اثبات رتبه‌بندی خود اضافه کنند.

مرحله ۲: نهاد اصلی سازمان ملل ظرفیت سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی شریک را ارزیابی و رتبه‌بندی می‌کند و ظرفیت شریک را تعیین اولیه می‌نماید:

- پس از دریافت خودارزیابی تکمیل‌شده، نهاد اصلی سازمان ملل خودارزیابی و سند پشتیبان را بررسی کرده و رتبه را تأیید می‌کند. در این مدت، نهاد اصلی سازمان ملل می‌تواند از شریک توضیح و/یا اسناد تکمیلی بیشتری را درخواست کند.
- پس از تکمیل بازبینی، نهاد اصلی سازمان ملل نتیجه (شامل رتبه‌بندی کلی ریسک SEA) را با شریک مجری به اشتراک گذاشته و در مورد زمینه‌های پیشرفت بحث خواهد کرد.
- نهادهای مشارکت‌کننده سازمان ملل، از شرکایی که رتبه ریسک SEA با ظرفیت متوسط یا پایین دریافت می‌کنند می‌خواهد تا هرگونه خلاء در سیاست‌ها، رویه‌ها و سیستم‌های جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی خود را در یک بازه زمانی مشخص برطرف کنند (به مرحله ۳ در مورد نحوه رسیدگی به این خلاءها مراجعه کنید).
- نهادهای مشارکت‌کننده سازمان ملل ممکن است تصمیم بگیرند که شراکت با هر یک از شرکای مجری که در بازه زمانی توافق‌شده به ظرفیت کامل نرسند را حفظ یا تمدید نکنند یا تعلیق یا خاتمه دهند.

مرحله ۳: طرح اجرایی تقویت ظرفیت

- برای رفع هرگونه خلاء شناسایی‌شده، نهادهای سازمان ملل با شرکای مجری که رتبه ریسک SEA با ظرفیت متوسط یا پایین دریافت می‌کنند، به طور مشترک همکاری خواهند کرد تا یک طرح جامع برای تقویت ظرفیت ایجاد کنند. هدف این طرح رساندن شریک مجری به ظرفیت کامل است.
- شرکای مجری تشویق می‌شوند تا از منابع فراهم‌شده در راهنمای فنی به عنوان ابزاری برای توسعه یا تقویت سیاست‌ها، رویه‌ها و سیستم‌های جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی استفاده کنند.

مرحله ۴: نظارت:

- به عنوان بخشی از نظارت منظم بر برنامه، نهادهای مشارکت‌کننده سازمان ملل بر اجرای طرح اجرایی تقویت ظرفیت نظارت خواهند کرد یا برای شرکایی که امتیاز ظرفیت کامل کسب کرده‌اند، نهادهای سازمان ملل نظارت خواهند کرد تا اطمینان حاصل شود که آنها ۸ ستاندارد اصلی را دارند.

مرحله ۵: ارزیابی مجدد:

- اگر شریک ظرفیت کامل نداشته باشد، ظرف مدت ۶ ماه پس از ارزیابی اولیه آن (۹ ماه در صورتی که تمدید استثنایی ۳ ماهه پس از اولین ارزیابی مجدد داده شود)، نهاد اصلی سازمان ملل و شریک مجری به طور مشترک ظرفیت جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی شریک مجری را مورد ارزیابی مجدد قرار خواهند داد.
- نهادهای سازمان ملل متحد ممکن است تصمیم بگیرند که شراکت با شرکای مجری که پس از ارزیابی مجدد نتوانند به ظرفیت کامل دست یابند را حفظ یا تمدید نکنند یا تعلیق یا خاتمه دهند.

¹ ذی‌نفعان مساعدت افرادی‌اند که دریافت‌کنندگان مستقیم یا غیرمستقیم اقدام سازمان ملل متحد و یا شریک آن هستند. به عبارت دیگر، این به افرادی اطلاق می‌شود که یا سازمان ملل متحد و یا نهاد شریک آن با آنها همکاری می‌کنند و/یا به آنها خدمات ارائه می‌دهند یا در صدد کمک به آنها هستند و معمولاً در وضعیت آسیب‌پذیری و وابستگی نسبت به شریک یا کارمند نهاد سازمان ملل قرار دارند. این شامل هر فعالیتی می‌شود که شریک تحت یک توافق قراردادی با نهادهای غیر از نهادهای سازمان ملل انجام می‌دهد. بنابراین رتبه‌بندی «عدم تماس با ذینفعان» فقط زمانی صدق می‌کند که شریک هیچ‌گونه فعالیتی انجام ندهد که شامل تماس با ذینفعان مساعدت یا سایر اعضای جوامع آسیب‌پذیر باشد؛ مانند تحقیقات اداری. با این حال، اگر همان شریک متعاقباً فعالیت‌هایی را انجام دهد که شامل تماس با ذینفعان است، شریک باید مورد ارزیابی قرار گیرد.

راهنمایی موقت

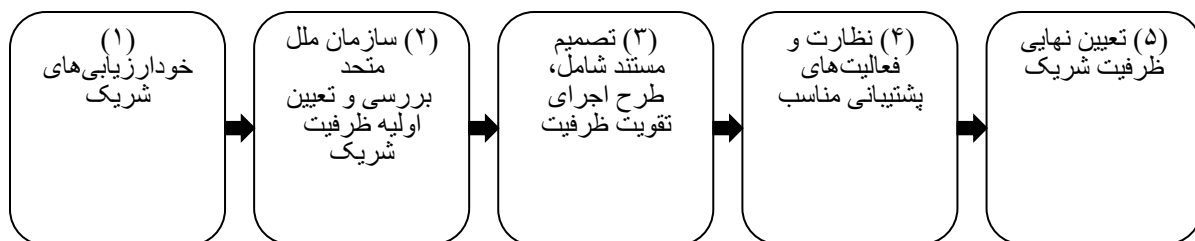
- در صورت تغییر شرایط در دوره پنج ساله، در صورت داشتن اتهامات SEA یا رویدادی که بر ظرفیت شریک تأثیر بگذارد، ممکن است ارزیابی مجدد مورد نیاز باشد.

سازمان‌های بین‌المللی غیر دولتی:

- تا حد امکان، نهادهای مشارکت‌کننده سازمان ملل ارزیابی سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی را هماهنگ خواهند کرد. اگر بیش از یک نهاد یا دفتر سازمان ملل درخواست ارزیابی کنند، سازمان غیردولتی بین‌المللی باید آن‌ها را از یک ارزیابی معوق دیگر آگاه کند.
- ارزیابی سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی بسیار متمرکز ممکن است اساساً در سطح ستاد یا بخش‌های وابسته به آن، با برخی سوالات در سطح کشور ارزیابی شوند. اما برای سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی غیرمتمرکز، ارزیابی در سطح کشور انجام خواهد شد. اطلاعات تکمیلی اضافی برای سازمان‌های غیردولتی ارزیابی‌شده در سطح HQ، ممکن است توسط سایر سازمان‌ها برای بخش‌های خاص یا مکان‌های میدانی یا ظرفیت‌سازی اضافی یا فعالیت‌های نظارتی اضافه‌شده به طرح اجرا مورد نیاز باشد. به علاوه، برخی زمینه‌های پرخطر یا شرکای INGO با اتهامات SEA ممکن است نیاز به ارزیابی بیشتر در سطح کشور داشته باشند، حتی اگر شریک INGO در سطح HQ ارزیابی شده باشد.

ضمیمه اول: راهنمای فنی

خودارزیابی می‌تواند در الگوهای انتخاب ادغام شود یا سند جداگانه‌ای باشد که توسط نهاد اصلی سازمان ملل به شریک داده شده است. صرف نظر از این، خودارزیابی شامل ۸ استاندارد اصلی است که انتظار می‌رود شریک آنها را بررسی و گزارش دهد.

برای تکمیل خود ارزیابی، شریک برای هر استاندارد اصلی رتبه‌بندی به خودش «بله»، «خیر» یا «مصادق ندارد» (n/a) فقط برای استانداردهای اصلی ۲ و ۸ قابل استفاده است) می‌دهد. شریک در صورتی که حداقل شرایط ذکر شده در زیر را برآورده کند، به خود-رتبه‌بندی پاسخ «بله» می‌دهد. اگر شریک مطمئن نیست که آیا استاندارد را دارد یا خیر، می‌تواند نظرات خود را در مورد ابزار اضافه کند و از نهاد سازمان ملل که ارزیابی را انجام می‌دهد، درخواست پشتیبانی کند. زمانی که شریک خودارزیابی را به نهاد اصلی سازمان ملل ارائه می‌کند، باید اسناد پشتیبانی را برای هر استاندارد اصلی جهت کمک به بررسی و تخصیص رتبه‌بندی ریسک SEA ارائه کند.

لطفاً توجه داشته باشید که دو سؤال اولیه در فرم خودارزیابی وجود دارد:

- اگر شریک قبلاً توسط یک نهاد دیگر سازمان ملل ارزیابی شده، تاریخ و رده‌بندی ظرفیت (سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی) را با همه مدارک تاییدکننده و شواهد ارائه نموده و فرم را برای نهاد درخواست‌کننده سازمان ملل بدون تکمیل بقیه موارد خودارزیابی تحویل می‌دهد.
- اگر شریک ارتباط مستقیمی با ذینفعان کمک نداشته باشد (مثلاً تحقیقات اداری)، شریک این موضوع را در فرم یادداشت کرده و آن را بدون تکمیل بقیه خودارزیابی، به نهاد اصلی سازمان ملل برمی‌گرداند. در این مورد، اگر ماهیت فعالیت‌های برنامه‌ای تغییر کند و تماس مستقیم با ذینفعان وجود داشته باشد، ممکن است شریک مجبور شود در زمان بعدی یا با نهاد دیگر سازمان ملل تحت ارزیابی سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی قرار گیرد.

راهنمایی عمومی در مورد ارائه اسناد/مدارک

1. شریک‌هایی که اسناد شخص ثالث را به عنوان مدرک ارائه می‌کنند باید نشان دهند که هر خط‌مشی، دستورالعمل یا رویه خارجی را در فرآیندهای سازمانی داخلی خود گنجانده یا اتخاذ کرده‌اند. به عنوان مثال، آموزش بین‌سازمانی یا خارجی،

- آیین‌نامه رفتاری یا رویه عملیاتی استاندارد (SOP) برای ارجاع به خدمات قربانیان، باید توسط سازمان امضا شود یا همراه با یادداشت یا سایر اسناد پشتیبانی باشد که نشان دهد سازمان، شخص ثالث را براساس سیاست داخلی خودش پذیرفته است.
2. برای هر استاندارد اصلی، سیاست‌ها و رویه‌های جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی باید برای همه پرسنل، از جمله کارکنان، کارآموزان، داوطلبان، مشاوران و سایر پرسنل مرتبط قابل اجرا باشد. مدارک این زبان باید واضح باشد.
3. تمام شواهد ارائه‌شده باید نوشته شده و خط مشی سازمان تایید شده باشد. پیش‌نویس‌های در دست اقدام یا توضیحات کتبی از طریق ایمیل پذیرفته نمی‌شوند.

1. استاندارد اصلی: خط مشی سازمانی

(a) معیار ارزیابی:

«شریک یک سند خط مشی در مورد جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی دارد. حداقل، این سند باید شامل یک تعهد کتبی باشد مبنی بر اینکه شریک استانداردهای رفتاری فهرست‌شده در بخش 3 [13/2003/ST/SGB](#) را می‌پذیرد.»

(b) حداقل الزامات

در حالت ایده‌آل، شریک مجری، یک بیانیه خط‌مشی، سند خط‌مشی در مورد جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی و/یا یک خط‌مشی حفاظتی دارد که با استانداردهای رفتاری فهرست‌شده در بخش 3 [13/2003/ST/SGB](#) مطابقت دارد.

به این ترتیب، حداقل شرط برآورده می‌شود و شریک می‌تواند در خودارزیابی «بله» را انتخاب کند؛ به شرطی که سند خط مشی در مورد جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی با ارجاع خاص به جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی را داشته باشد. در غیر این صورت، شریک در خودارزیابی به عنوان «خیر» ارزیابی می‌شود و این استاندارد به طرح اجرای تقویت ظرفیت اضافه می‌شود.

اگرچه الزامی نیست اما شرکا قویاً تشویق می‌شوند تا یک خط مشی جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی ایجاد کنند که تعهد روشنی برای جلوگیری و پاسخ به SEA را نشان دهد. شرکا باید جنبه‌های اصلی زیر را هنگام ایجاد یا تقویت اسناد خط مشی خود لحاظ کنند:

- تعریف روشنی از SEA (مانند یا اساساً مشابه تعریف سازمان ملل)؛
- ممنوعیت صریح SEA؛
- تعهدات گزارش‌دهی: ضرورت گزارش بدون معطلی تمام ادعاهای مربوط به SEA؛
- محافظت از افشاکننده: افرادی که SEA را گزارش می‌دهند باید در برابر هر گونه اقدام تلافی‌جویانه‌ای محافظت شوند؛
- وظایف و مسئولیت‌های مشخص: این شامل تعیین اصول مهم جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی برای به عهده گرفتن مسئولیت‌های کلیدی، مانند توسعه سیستم داخلی، آموزش و افزایش آگاهی کارکنان و هماهنگی با دیگر کنش‌گرا مرتبط می‌شود. (به حدود اختیارات و وظایف کلی مربوط به اصول مهم جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی مراجعه نمایید)؛
- زبان شفاف و صریح، مطابق با بافت محلی تا اطمینان حاصل شود که تمام مخاطبین مقصد آن را درک می‌کنند.

شریک می‌تواند اسناد موجود خود را اصلاح کند، الگوهای ارائه‌شده در منابع را برای بیان خط مشی خود اتخاذ نماید یا بسته به ظرفیت‌ها و نیازهای خود خط مشی SEA مستقلی ایجاد کند.

(c) اسناد پشتیبان:

- می‌توان از لیست اسناد پیشنهادی زیر برای پشتیبانی از دسته‌بندی خودارزیابی استفاده نمود:
- آیین‌نامه رفتاری (داخلی یا بین سازمانی/شخص ثالث در صورت پذیرش توسط سازمان شریک - به نکته بالا در رابطه با اسناد شخص ثالث مراجعه نمایید)؛
 - خط مشی جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی؛
 - اسناد رویه‌های استاندارد برای تمام کارکنان جهت دریافت/امضای خط مشی جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی و/یا قراردادهای کارکنان اعم از ممنوعیت جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی و رعایت الزامی از آیین‌نامه رفتاری یا خط مشی جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی.

(d) منابع:

منابع زیر به عنوان مرجع یا مواد ظرفیت‌سازی در دسترس هستند تا به توسعه برنامه اجرایی و برآورده کردن استاندارد اصلی کمک نمایند.

- [الگوی خط مشی جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی](#)²: تمام عناصر ذکر شده در بالا را شامل می‌شود. شرکا می‌توانند این خط مشی جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی را برای چارچوب داخلی خود اتخاذ کنند؛
- [الگوی آیین‌نامه رفتاری](#)³: شرکا می‌توانند این آیین‌نامه رفتاری را در چارچوب داخلی خود اتخاذ کنند.

سایر منابع کاربردی:

- [حداقل استاندارد های عملیاتی \(MOS\) - جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی و رهنمود های اجرایی MOS- جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی، 2013 \(p. 11\)](#)؛
- [پیمان CHS کتاب راهنمای مرجع سریع عملیاتی‌سازی جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی، 2017. \(p. 12\)](#)؛
- [تعامل، تعامل راهنمای گام به گام برای رسیدگی به بهره‌کشی و سوءاستفاده جنسی، ژوئن 2010.](#)

۲. استاندارد اصلی: مدیریت سازمانی - پیمانکاری فرعی

(a) معیار ارزیابی:

«قراردادهای شرکا و توافق‌نامه‌های مشارکت در بردارنده شرط استاندارد می‌باشند که پیمانکارهای فرعی (به جز افرادی که زیرمجموعه کارکنان قرار می‌گیرند) را ملزم می‌کند تا خط‌مشی‌هایی را اتخاذ کنند که SEA را ممنوع می‌کنند و اقداماتی را برای جلوگیری و پاسخ به SEA انجام می‌دهند.»

(b) حداقل الزامات

شرکا مسئول صلاحیت فنی و حرفه‌ای پیمانکاران فرعی خود هستند. استفاده از پیمانکار فرعی موجب معافیت شریک از تعهدات تحت توافق وی در برابر نهاد سازمان ملل (UN) نمی‌شود. به این معنا که پیمانکاران فرعی نیز باید تمام اقدامات مناسب را برای جلوگیری از SEA از هر شخصی به وسیله کارمندان خود به کار ببرند. شرط استاندارد باید حداقل شامل موارد زیر شود:

- ممنوعیت صریح بهره‌کشی و سوءاستفاده جنسی؛
- تعهد برای به کارگیری اقدامات مناسب جهت جلوگیری از بهره‌کشی و سوءاستفاده جنسی و اقدامات مناسب بعد از وقوع SEA.

شریک کارگزار می‌تواند با «بله» خود را ارزیابی کند، اگر پیمانکاران فرعی داشته باشد و بتواند به اثبات برساند که از شرط استاندارد مورد نیاز پیمانکاران فرعی برای اتخاذ خط‌مشی‌ها استفاده می‌نماید تا SEA را ممنوع کند و اقداماتی برای جلوگیری و پاسخ به SEA مطابق با حداقل الزامات ذکر شده در بالا به کار می‌گیرد. در غیر این صورت، شریک کارگزار با «خیر» خود را ارزیابی می‌نماید و این استاندارد به طرح اجرای تقویت ظرفیت اضافه می‌شود. اگر شریک پیمانکار فرعی نداشته باشد، می‌تواند با پاسخ «مصدق ندارد» خودارزیابی نماید. با این حال، اگر این وضعیت تغییر کند و همان شریک متعاقباً فعالیت‌ها را به نهاد دیگری واگذار کند، این امر مستلزم ارزیابی مجدد است.

در حالت ایده‌آل، اقدامات مناسب توسط پیمانکاران فرعی برای جلوگیری از بهره‌کشی و سوءاستفاده جنسی توسط کارمندان باید شامل موارد زیر باشد: (1) ممنوعیت صریح بهره‌کشی و سوءاستفاده جنسی؛ (2) سنجش اجباری کارکنان؛ (3) آموزش اجباری SEA برای کارکنان؛ (4) گزارش اجباری کلیه ادعاهای SEA مربوطه؛ (5) ارجاع قربانیان SEA برای کمک‌های حرفه‌ای فوری؛ (6) بررسی هر گونه ادعای SEA. چنین انتظاراتی از پیمانکاران فرعی می‌تواند در خط‌مشی جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی خود شریک نیز گنجانده شوند (به استاندارد اصلی ۱ مراجعه نمایید).

اگر شریک قصد دارد فعالیت‌ها را به یک نهاد دیگر واگذار کند، باید مکانیسم‌های گزارش‌دهی لازم را برای جلوگیری و پاسخ به حوادث SEA در اختیار داشته باشد.

(c) اسناد پشتیبان:

می‌توان از لیست اسناد پیشنهادی زیر برای پشتیبانی از دسته‌بندی خودارزیابی استفاده نمود:

²برای سایر نمونه‌های خط‌مشی جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی، به [CESVI PSEA Policy](#)، خط‌مشی جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی دبیرخانه فدراسیون بین‌المللی صلیب سرخ و جمعیت هلال احمر (IFRC) مراجعه نمایید.

³برای نمونه‌های دیگر آیین‌نامه رفتاری مراجعه کنید به: کمیته بین‌المللی نجات (IRC)، [the IRC Way](#)، استانداردهای ما برای اخلاق حرفه‌ای ضوابط اخلاقی کارکنان شورا ی‌ن‌هاندگان نروژی (NRC) که شامل ارجاعاتی به جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی می‌باشد.

راهنمایی موقت

- قراردادهای توافق‌نامه‌های شراکت برای پیمانکاران فرعی
- شواهدی مبنی بر اینکه پیمانکاران فرعی/شرکا ملزم به پیروی از خط مشی جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی سازمان هستند که شامل عناصر ذکر شده در بالا می‌باشد

(d) منابع:

شرکا می‌توانند برای تقویت جنبه‌های مختلف ظرفیت خود برای جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی پیمانکاران فرعی به منابع ارائه شده در این راهنما مراجعه کنند. ماده ۱۱ آیین‌نامه رفتاری تأمین‌کنندگان سازمان ملل (UN) عناصر کاربردی را هنگام طراحی شرط استاندارد ارائه می‌دهد.

۳. معیار اصلی سیستم‌های منابع انسانی

(a) معیار ارزیابی:

«سازمان شما فرایند تأیید نظام‌مندی برای غربالگری نامزدهای شغلی در نظر گرفته است. این فرایند حداقل باید موارد زیر را در نظر بگیرد: پیگیری از منابع و خود اظهاری نامزد در خصوص عدم سوء رفتارهای جنسی، تحقیق و تأیید اینکه فرد هیچ‌گونه سوء سابقه و محرومیتی (انضباطی، اداری یا کیفری) در رابطه با سوء رفتارهای جنسی ندارد و نیز عدم امتناع فرد از همکاری در رابطه با انجام تحقیقات مربوطه.»

(b) حداقل الزامات

- شرکا باید تدابیر کافی را جهت جلوگیری از استخدام افرادی که سابقه سوء رفتار جنسی در گذشته دارند، اعمال کنند. سنجش کارکنان برای تخلفات گذشته SEA باید جزء اجباری فرایند استخدام باشد. در حالت حداقلی، این فرایند باید شامل موارد زیر شود:
- باید از داوطلبان شغل خواسته شود که مشارکت قبلی خود را در سوء رفتار جنسی اعلام کنند و با افشای چنین اطلاعاتی توسط کارفرمایان سابق در طول تأیید منابع موافقت نمایند؛
 - بررسی‌های ارجاعی با کارفرمایان سابق باید بخشی اجباری از فرایند استخدام باشد؛
 - باید از تمام کارکنان تقاضا شود تا ضوابط اخلاقی سازمانی یا معادل آن را امضا نمایند؛
 - شروط جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی باید در توافقات قرارداد گنجانده شوند

تمام اسناد مربوط به جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی باید در پرونده/سوابق کارکنان نگهداری شوند تا اطمینان حاصل شود که اگر ادعاها بر اساس تحقیقات قوی اثبات شوند یا اگر فردی حین انجام تحقیقات سازمان را ترک کند، دوباره استخدام نخواهد شد.

به طور کلی، خود افشاکاری از مشارکت قبلی در SEA به تنهایی برای دستیابی به حداقل الزامات این استاندارد کافی نیست. تا آنجایی که از نظر قانونی ممکن است، باید با الزام برای بررسی ارجاعی حساس به جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی و/یا بررسی سوابق رسمی همراه باشد. به عنوان مثال، **طرح افشای تخلفات بین سازمانی** که توسط کمیته راهبری برای واکنش بشردوستانه (SCHR) به تصویب رسیده است، حداقل استانداردی را برای سازمان‌ها ایجاد می‌کند تا اطلاعات را به عنوان بخشی از فرایند استخدام خود در مورد افرادی که مرتکب سوء استفاده، بهره‌کشی و آزار و «سوء رفتار» جنسی در حین کار شده‌اند به اشتراک بگذراند.

شرط حداقل برآورده می‌شود و اگر شریک به اثبات برساند که اقدامات غربالگری مناسب را انجام داده است، می‌تواند با «بله» خود را ارزیابی کند. در غیر این صورت، شریک با «خیر» ارزیابی می‌شود و این استاندارد به طرح اجرای تقویت ظرفیت اضافه خواهد شد.

(c) اسناد پشتیبان:

- می‌توان از لیست اسناد پیشنهادی زیر برای پشتیبانی از دسته‌بندی خودارزیابی استفاده نمود:
- بررسی ارجاعی شامل تحقیقات در رابطه با سوء رفتار جنسی (شامل ارجاع از کارفرمایان قبلی و خود اظهاری)؛
 - مراحل استخدام.

(d) منابع:

منابع مربوط به مکان خاص هستند و می‌توانند از UNCT و/یا نقطه مرکزی مربوطه جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی سازمان ملل به دست آیند.

- <https://www.interaction.org/resource-library/psea-in-the-employee-lifecycle-action-against-hunger>

۴. استاندارد اصلی: آموزش اجباری

(a) معیار ارزیابی:

«شرکا، آموزش اجباری (آنلاین یا حضوری) را برای همه پرسنل در مورد جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی و رویه‌های مربوطه برگزار می‌کنند. آموزش حداقل باید شامل موارد زیر باشد: (۱) تعریف SEA (که با تعریف سازمان ملل مطابقت دارد)؛ (۲) توضیح در مورد ممنوعیت SEA؛ و (۳) اقداماتی که پرسنل ملزم به انجام آن هستند (یعنی گزارش فوری ادعاها و ارجاع قربانیان).»

(b) حداقل الزامات

شرکا باید آموزش تحلیل اجباری و آموزش مجدد جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی را برای همه پرسنل به صورت منظم سازماندهی کنند. چنین آموزشی باید حداقل شامل موارد زیر باشد:

- تعریف واضح SEA (همان تعریف یا به صورت اساسی مشابه تعریف سازمان ملل)؛
- ممنوعیت صریح SEA؛
- الزام اینکه هرگونه ادعای SEA باید به سرعت گزارش شود؛
- این الزام که قربانیان مدعی SEA باید برای کمک فوری و حرفه‌ای ارجاع داده شوند.

حداقل الزامات برآورده شده است و اگر شریک بتواند نشان دهد که آموزش جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی کافی را دارد، می‌تواند به خودی خود در ارزیابی «بله» بگیرد. در غیر این صورت، شریک با «خیر» ارزیابی می‌شود و این استاندارد به طرح اجرای تقویت ظرفیت اضافه خواهد شد.

(c) اسناد پشتیبان:

می‌توان از لیست اسناد پیشنهادی زیر برای پشتیبانی از دسته‌بندی خودارزیابی استفاده نمود:

- برنامه آموزشی سالانه؛
- دستور کار آموزشی؛
- بسته آموزشی (در صورت لزوم به نکات بالا در مورد اسناد شخص ثالث مراجعه کنید)؛
- الزامات خط مشی برای بررسی حضور و غیاب و نمونه برگه حضور و غیاب یا الگو؛
- نمونه گواهینامه‌های آموزشی؛
- گزارش آموزشی.

(d) منابع:

اگر شرکا هنوز مطالب آموزشی‌شان را آماده نکرده باشند، می‌توانند از مطالب آموزشی که در لینک زیر آمده برای عمل به تعهدات آموزشی‌شان استفاده کنند:

- IASC، «نه گفتن به سوء رفتار جنسی - آموزش بین‌سازمانی در مورد محافظت در برابر استثمار و سوءاستفاده جنسی (SEA) و آزار جنسی (SH) برای شرکا، مه 2020»
- آموزش آنلاین سازمان ملل متحد در مورد جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی؛
- راهنمای آموزشی تعامل، پیشگیری از بهره‌کشی جنسی و سوءاستفاده جنسی، دسامبر 2013.

۵. استاندارد اصلی: گزارش‌دهی

(a) معیار ارزیابی:

«شریک مکانیسم‌ها و روش‌هایی برای پرسنل، ذینفعان و جوامع از جمله کودکان دارد تا ادعاهای SEA مطابق با استانداردهای اصلی گزارش‌دهی (مانند ایمنی، محرمانه بودن، شفافیت، دسترسی) را گزارش کنند.»

(b) حداقل الزامات

شرکا باید مکانیسم‌های کافی برای (۱) دریافت ادعاها و (۲) گزارش ادعاهای SEA داشته باشند⁴:

- (1) مکانیسم‌های گزارش‌دهی برای دریافت ادعاهای SEA باید حداقل شامل عناصر اصلی زیر باشد:
 - **دسترسی‌پذیری:** استفاده از مکانیسم‌های گزارش‌دهی باید قابلیت استفاده آسان داشته باشد و به طور گسترده به اطلاع پرسنل، دریافت‌کنندگان کمک و جوامع محلی برسد. موانع بالقوه برای استفاده باید برداشته شود (مانند زبان سخت یا خارجی، هزینه‌ها و زمان مورد نیاز برای استفاده از آنها)، مخاطبان هدف، از جمله سنین مختلف افراد، جنسیت، سوابق تحصیلی و توانایی‌های مختلف آنها باید در نظر گرفته شود.
 - **پاسخگویی:** مکانیسم شکایاتی که به درستی کار می‌کند باید پاسخی به موقع ارائه دهد، منابع کافی داشته باشد و توسط افراد آموزش‌دیده مناسب اداره شود.
 - **امنیّت:** شرکا باید از ایمنی کسانی که ادعاها و نگرانی‌ها را گزارش می‌دهند اطمینان حاصل کنند. این مورد شامل حفاظت از افشاگران، ایمنی شخصی و حفاظت از داده‌ها می‌شود. تدابیر حفاظتی باید قبل از ترویج استفاده از مکانیسم گزارش‌دهی تنظیم شود.
 - **محرمانگی و ناشناس بودن:** باید کاملاً محرمانه به شکایات رسیدگی شود و تدابیر حفاظتی مناسب برای جلوگیری از افشای اطلاعات اعمال شود. همچنین باید به شاکیان در مورد امکان طرح شکایت به صورت ناشناس و پیامدهای چنین رویه‌ای از جمله عواقب پیگیری شکایت اطلاع‌رسانی شود.
 - **شفافیت:** شرکا باید رویه‌ها را برای همه شاکیان توضیح دهند، از جمله نحوه به اشتراک گذاشتن اطلاعات، اینکه اطلاعات را با چه کسی و برای چه هدفی، مثلاً برای تحقیقات و کمک به بازماندگان به اشتراک می‌گذارند. این رویه‌ها همچنین شامل اطلاع‌رسانی در مورد تعهدات سازمان برای گزارش اجباری می‌شود.

(2) شرکای اجراکننده موظفند به هر کدام از نهادهای سازمان ملل که با آن توافق دارند، گزارش دهند. اگر اطلاعاتی را کتمان کنند، گزارش ندهند یا به صورت عمدی اطلاعات نادرست ارائه دهند، ممکن است طبق قرارداد مبتنی بر همکاری تحریم شوند. مکانیسم‌های گزارش‌دهی باید قابلیت ارجاع ادعاهای SEA به سازمان ملل را داشته باشند.

علاوه بر این، شرکا می‌توانند با استفاده از مکانیسم‌های گزارش‌دهی داخلی و خارجی برای تسهیل گزارش ادعاها یا نگرانی‌های SEA توسط پرسنل و دریافت‌کنندگان کمک، ظرفیت مکانیسم‌های گزارش‌دهی را برای ادعاهای SEA ایجاد کنند. در صورت امکان، باید به دنبال ترکیب مکانیسم‌های گزارش‌دهی از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی در مکانیسم‌های بازخورد گسترده‌تر یا شکایات باشند تا از سطوح مختلف اعتماد، مجزا بودن گزارش‌ها و منابع مختلف بهره‌مند شوند.

بنابراین، با این روش‌ها حداقل شروط برآورده می‌شود و اگر شریک بتواند نشان دهد که مکانیسم‌های گزارش‌دهی مناسبی دارد، می‌تواند در ارزیابی «بله» بگیرد. مکانیسم‌های گزارش‌دهی کافی باید عناصر زیر را داشته باشند: (۱) وجود راه‌های گزارش‌دهی برای پرسنل سازمان، (۲) برای ذینفعان برنامه‌های سازمان، و (۳) اینکه سازمان به طور فعال در حال افزایش آگاهی در بین ذینفعان خود در مورد نحوه دسترسی به راه‌های گزارش‌دهی باشد. برای ارزیابی‌های متمرکز سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی مهم است که مدارک مربوط به راه‌های گزارش‌دهی در سطح کشور و به زبان محلی موجود باشد. در غیر این صورت، شریک با «خیر» ارزیابی می‌شود و این استاندارد به طرح اجرای تقویت ظرفیت اضافه خواهد شد.

(c) اسناد پشتیبان:

می‌توان از لیست اسناد پیشنهادی زیر برای پشتیبانی از دسته‌بندی خودارزیابی استفاده نمود:

- شکایات داخلی و مکانیسم بازخورد؛
- مشارکت در مکانیسم‌های گزارش‌دهی مشترک یا مکانیسم‌های شکایت مبتنی بر جامعه بین‌سازمانی (CBCM) (به تبصره بالا در مورد اسناد شخص ثالث مراجعه کنید)؛
- مطالب ارتباطی؛
- طرح آگاهی‌بخشی جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی؛
- تشریح مکانیسم گزارش‌دهی؛
- سیاست افشاگری.

⁴ این پروتکل هم مستلزم گزارش ادعاها از سوی ذینفعان و هم از IP به سازمان ملل است (به بند ۱۹ پروتکل مراجعه کنید): «سازمان ملل متحد موظف است ادعاهای مربوط به SEA را به دبیرکل گزارش دهد. این مسئولیت شرکای اجراکننده است که به‌عنوان بخشی از تعهد گزارش‌دهی، به سرعت ادعاهای SEA را به نهاد شریک سازمان ملل گزارش دهند. این مسئولیت مشترک نهادهای شریک سازمان ملل متحد و شرکای مجری مربوطه است که گزارش اجباری سازمان ملل در مورد ادعاهای SEA را به همه پرسنل مرتبط منتقل کنند و از ایجاد مکانیسم‌های گزارش‌دهی در سطح میدانی اطمینان حاصل کنند.»

(d) منابع:

منابع زیر به عنوان مرجع یا اصول ظرفیت‌سازی در اختیار شرکا قرار می‌گیرد تا به شریک کمک کند، برنامه اجرایی را توسعه دهد و استاندارد اصلی را برآورده کند.

- بهترین راهنمای IASC (کمیته دائمی بین‌سازمانی) مکانیسم‌های شکایات مبتنی بر جامعه بین‌سازمانی، سپتامبر 2016؛
- رویه‌های عملیاتی استاندارد جهانی IASC (کمیته دائمی بین‌سازمانی) در مورد همکاری بین‌سازمانی در مکانیسم‌های شکایات مبتنی بر جامعه، 2016؛
- سازمان Save the Children (نجات کودکان)، بسته راهنمای پاسخگویی برنامه. منبع [Save the Children](#)، 2013 (به ویژه فصل 4 «مدیریت بازخوردها و شکایات»، ص 25-42)
- UNHCR (کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل)، [راهنمای عملیاتی در مورد پاسخگویی به افراد آسیب‌دیده](#)، سپتامبر 2020.
- سیستم اطلاعاتی جهانی جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی در واکنش بشر دوستانه
- ابزار بصری حفاظت مبتنی بر فعل و انفعالات در جامعه

۶. استاندارد اصلی: کمک و ارجاعات

(a) معیار ارزیابی:

«برای سازگاری با پروتکل IP و سایر اسناد SEA سازمان ملل متحد، شرکا، سیستمی برای ارجاع قربانیان SEA به خدمات پشتیبانی محلی در دسترس، بر اساس نیاز و رضایت آنها دارند. این سیستم می‌تواند شامل مشارکت فعال در شبکه‌های جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی در داخل کشور و/یا سیستم‌های خشونت مبتنی بر جنسیت (GBV) (در صورت لزوم) و/یا مسیرهای ارجاع در سطح بین‌سازمانی باشد.»

(b) حداقل الزامات

این مسئولیت شرکا است که اطمینان حاصل کنند که اگر قربانیان SEA توسط پرسنل آنها آسیب دیدند، کمک‌های حرفه‌ای فوری دریافت می‌کنند، چه از طریق ارائه خدمات مستقیم به آنها یا در صورت رضایت، ارجاع آنها به ارائه‌دهندگان خدمات مربوطه.

شرکا باید هنگام تسهیل کمک‌رسانی به اصول زیر (پروتکل همیاری قربانی) پایبند باشند:

- تمام مساعدت، رسیدگی و حمایت برای همه قربانیان استثمار و سوءاستفاده جنسی در دسترس می‌باشد؛ فارغ از آنکه قربانی آغازگر باشد یا با تیم تحقیقاتی یا هر فرآیند پرسش و تخصص دیگری همکاری کند.
- مساعدت‌ها و حمایت‌ها باید به صورت قربانی‌محور، حقوق‌محور، بدون تبعیض و بر پایه عرف‌های فرهنگی و در نظر گرفتن ناتوانی و حساسیت‌های جنسیتی بنا شده است. حقوق و بهترین منافع قربانیان نحوه طراحی، اجرا و ارائه کمک و حمایت را تعیین می‌کند. کمک و حمایت از کودکان قربانی (زیر ۱۸ سال) باید به روشی مطابق با حقوق مندرج در کنوانسیون حقوق کودک، به ویژه «بهترین منافع کودک» ارائه شود.
- کمک‌هایی که به قربانیان ارائه می‌شود باید به اصل «عدم آسیب» پایبند باشد و به گونه‌ای ارائه شود که به دنبال حفظ حقوق، کرامت و رفاه و سلامت آنها باشد. این ممکن است مستلزم فراهم آوردن اقدامات ایمنی برای محافظت در برابر تلافی‌جویی، قربانی شدن مجدد و آسیب‌دیدگی مجدد باشد.
- حقوق قربانی باید از لحاظ حفظ حریم شخصی، محرمانگی و رضایت آگاهانه حین رسیدگی و کمک رعایت شود. قربانیان (یا والدین/مراقبان آنها در صورت لزوم) حق دارند در مورد کمک مورد نیاز خود تصمیم بگیرند و اطلاعات باید در مورد طیف کامل گزینه‌های موجود ارائه شود. قربانیان باید از پیشرفت فرآیند و نتایج اقدامات و فرآیندهایی که متوجه آنهاست آگاه باشند.
- قربانیان حق دارند اقدامات پاسخگویی قابل اجرا، از جمله جبران غرامت قانونی در صورت تمایل را دنبال کنند.

خدمات متداول برای قربانیان / بازماندگان استثمار و سوءاستفاده جنسی عبارتند از:

انواع خدمات	توصیف
ایمنی و حفاظت	• اقدامات ایمنی یا حفاظتی فوری برای بازماندگان و شاهدان برای مقابله با خطر انتقام یا خشونت بیشتر، مانند برنامه‌ریزی ایمنی بازماندگان، سرپناه ایمن (یعنی فضایی که ایمنی موقت را برای افرادی که از آسیب فرار می‌کنند)، پشتیبانی جابجایی
مراقبت پزشکی	• مراقبت‌های پزشکی، از جمله پروفیلاکسی پس از مواجهه (PEP) برای جلوگیری از اچ‌آی‌وی (ظرف ۷۲ ساعت پس از قرار گرفتن در معرض احتمالی). درمان عفونت‌های مقاربتی (STIs)، مراقبت‌های بارداری، جلوگیری اضطراری از بارداری
حمایت اجتماعی روانی	• مراقبت از سلامت روان، حمایت عاطفی و عملی، چه به صورت فردی یا مبتنی بر جامعه

خدمات حقوقی	• خدمات مساعدت حقوقی، از جمله مشاوره حقوقی رایگان، وکالت (شکایت قانونی) و غیره.
کمک‌های اولیه مادی	• تأمین غذا، پوشاک، سرپناه، ادغام مجدد مدرسه و حمایت معیشتی برای بازماندگان
حمایت کودکانی که حاصل استثمار و سوء استفاده جنسی‌اند	• مراقبت‌های پزشکی و روانی اجتماعی و پیگیری دعوی والدیت و نفقه فرزند، در ارتباط با دولت‌های ملی مربوطه

- شرکا باید فهرستی به‌روز از ارائه‌دهندگان خدمات محلی داشته باشند که در صورت لزوم باید گزینه‌هایی را برای کودکان و بازماندگان بزرگسال دربرگیرد (به عنوان مثال نام ارائه‌دهنده مراقبت‌های پزشکی کودکان و بزرگسالان). در بسیاری از موارد شرکا می‌توانند از طرح فعلی GBV (خسونت بر پایه جنسیت) و حمایت از کودک و مسیرهای ارجاع نهادهای بین‌سازمانی مربوطه مانند شبکه جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی (حفاظت در برابر استثمار و سوءاستفاده جنسی) داخل کشور و گروه‌های هماهنگی GBV و حمایت از کودکان در کشور استفاده کنند یا آن را تطبیق دهند. به ویژه در مواردی که کودکان درگیر هستند، شرکا باید با دفاتر یونیسف در کشور نیز مشورت کنند.⁵
- در مواردی که خلاءهایی در پوشش خدمات وجود دارد و خدمات مورد نیاز در دسترس نیست، کمک و حمایت باید با استفاده از منابع داخلی شریک به قربانیان ارائه شود. منابع اضافی برای رفع خلاءهای پوشش خدمات ممکن است مثلاً از طریق صندوق امانی در حمایت از قربانیان استثمار و سوء استفاده جنسی ارائه شود.
- رویه مشخصی باید فرآیند ارجاع را هدایت کند که با رویه‌ها و پروتکل‌های موجود بین‌سازمانی یا چند سازمانی همسو باشد. این فرآیند باید مراحل را مشخص کند که پرسنل آموزش‌دیده باید طی کنند.

بنابراین، حداقل شرط برآورده می‌شود و اگر شریک بتواند نشان دهد که دارای سیستمی برای ارجاع قربانیان SEA (استثمار و سوءاستفاده جنسی) به خدمات پشتیبانی محلی در دسترس است، شریک می‌تواند «بله» را امتیازدهی کند. برای ارزیابی‌های متمرکز سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی مهم است که مدارک مربوط به راه‌های گزارش‌دهی در سطح کشور و به زبان محلی موجود باشد. در غیر این صورت، شریک با «خیر» ارزیابی می‌شود و این استاندارد به طرح اجرای تقویت ظرفیت اضافه خواهد شد.

(c) اسناد پشتیبانی:

- می‌توان از لیست اسناد پیشنهادی زیر برای پشتیبانی از دسته‌بندی خودارزیابی استفاده نمود:
- مسیر ارجاع داخلی یا بین‌سازمانی (به تبصره بالا در مورد اسناد شخص ثالث مراجعه کنید)؛
 - فهرست ارائه‌دهندگان خدمات موجود در مکان‌های مربوطه؛
 - شرح مسیرهای ارجاع یا روش‌های عملیاتی استاندارد (SOP)؛
 - فرم ارجاع برای بازماندگان GBV/SEA (استثمار و سوء استفاده جنسی/ خسونت بر پایه جنسیت)؛
 - دستورالعمل‌های قابل اجرا در مورد کمک به قربانیان و/یا آموزش در مورد اصول مدیریت پرونده GBV و GBV.

(d) منابع:

منابع زیر به عنوان مرجع یا اصول ظرفیت‌سازی در اختیار شرکا قرار می‌گیرد تا به شریک کمک کند، برنامه اجرایی را توسعه دهد و استاندارد اصلی را برآورده کند. کمک برای همه بازماندگان:

- [پروتکل سازمان ملل در مورد ارائه کمک به قربانیان استثمار و آزار جنسی](#) (پروتکل کمک به قربانیان)؛
- یادداشت فنی در مورد اجرای پروتکل کمک به قربانیان (پیشامد آینده)؛
- [رهنمودهایی برای ادغام مداخلات خسونت مبتنی بر جنسیت در اقدام بشردوستانه کاهش خطر، ارتقای تاب‌آوری و کمک به بهبودی، IASC، 2015](#)؛
- [راهنمای کمک به قربانیان استثمار و سوء استفاده جنسی: ایجاد مکانیسم‌های کشوری برای کمک به قربانیان استثمار و آزار جنسی توسط کارکنان سازمان ملل/NGO/IGO \(سازمان دولتی/ غیردولتی\) و پرسنل مرتبط، ستاد وظیفه ECHA/ECPS سازمان ملل متحد و کارگروه سازمان‌های غیردولتی برای محافظت در برابر استثمار و سوء استفاده جنسی، آوریل 2009](#)؛
- [حداقل استانداردها برای پیشگیری و واکنش به خسونت مبتنی بر جنسیت در مواقع اضطراری، صندوق جمعیت ملل متحد، 2015](#).
- [استراتژی جامع سازمان ملل متحد برای کمک و حمایت از قربانیان بهره‌کشی و سوء استفاده جنسی توسط کارکنان سازمان ملل متحد و کارکنان وابسته، 2007](#).

در برخی موارد، سازمان‌ها همچنین ممکن است بتوانند از طریق صندوق امانی در حمایت از قربانیان بهره‌کشی و سوء استفاده جنسی («صندوق اعتماد») که توسط دبیر کل ایجاد شده است، به بودجه اضافی برای ارائه خدمات تخصصی دسترسی پیدا کنند. برای اطلاعات بیشتر درباره «صندوق اعتماد»، به این وبسایت مراجعه کنید: <https://conduct.unmissions.org/remedial-trust-fund>

- دستورالعمل‌های مدیریت پرونده خشونت مبتنی بر جنسیت بین‌سازمانی، 1 ژانویه 2017.
 - خشونت جنسی و جنسیتی علیه پناهندگان، عودت‌کنندگان و آوارگان داخلی. رهنمودهای پیشگیری و واکنش، کمیساری عالی پناهندگان سازمان ملل متحد، مه 2003.
 - سیاست پیشگیری، کاهش خطر و واکنش به خشونت مبتنی بر جنسیت، UNHCR، 2 اکتبر 2020.
 - خط مشی روی یک رویکرد قربانی محور در واکنش کمیساری عالی پناهندگان سازمان ملل به سوء رفتار جنسی، 1 دسامبر 2020.
 - داشبورد جهانی جلوگیری از سوء استفاده و بهره‌برداری جنسی در واکنش بشردوستانه
- کمک به بازماندگان کودک:
- مراقبت از کودکان بازمانده از آزار جنسی: رهنمودهایی برای ارائه‌دهندگان خدمات بهداشتی و روانی اجتماعی در محیط‌های بشردوستانه، کمیته بین‌المللی نجات/یونیسف، 2012؛
 - دستورالعمل‌های بین‌سازمانی برای مدیریت پرونده و حمایت از کودکان. نقش مدیریت پرونده در حمایت از کودکان: راهنمای سیاست‌گذاری و برنامه‌مدیران و کارکنان پرونده، کارگروه حفاظت از کودکان، ژانویه 2014؛

۷. استاندارد اصلی: تحقیقات

(a) معیار ارزیابی:

«سازمان/شریک شما فرآیندی برای بررسی دعوی مربوط به SEA (استثمار و سوء استفاده جنسی) دارد و می‌تواند شواهدی ارائه کند. این اقدام ممکن است شامل یک سیستم ارجاع برای تحقیقاتی باشد که ظرفیت موجود داخلی ندارد.»

(b) حداقل الزامات

طرفین/شرکا موظفند اطمینان حاصل کنند که تحقیقات حرفه‌ای درباره ادعاهای SEA (استثمار و سوء استفاده جنسی) که شامل پرسنل آنها می‌شود، بدون تأخیر و با توجه کافی به ایمنی و سلامت و رفاه همه افراد درگیر انجام شود. تحقیقات به‌موقع و حرفه‌ای برای اطمینان از پاسخگویی مجرمان، عدالت برای قربانیان و اجرای سیاست مدارای صفر سازمان ملل و شرکای آن ضروری است. تحقیقات باید با در نظر گرفتن تعدادی از اصول کلیدی انجام شود، از جمله، حداقل، اما نه محدود به:

- محرمانگی، ایمنی، بی‌طرفی، هدفمندی، تمامیت، بدون محدودیت زمانی و احترام برای همه فرآیندهای حقوقی؛
- حفاظت کافی و ارجاع به خدمات حمایتی مربوط به قربانیان و شواهدشان در طول فرآیند تحقیقات، در صورت نیاز؛
- ایجاد ارتباط و پیگیری منظم با افراد شاهد و قربانیان فرآیند و نتایج تحقیقات، در صورت لزوم؛
- پیگیری مناسب، از جمله اقدامات انضباطی/قراردادی در صورت اثبات ادعاها؛
- ارجاع پرونده به مقامات ذیصلاح ملی در جهت تحقیقات و تعقیب کیفری در صورت لزوم؛
- مجموعه‌ای از رویه‌های استاندارد که جزئیات فرآیند تحقیق را شامل می‌شود؛ از جمله نقش و مسوولیت افراد حاضر در تحقیق به منظور اطمینان از روند مناسب برای طرفین درگیر.

اگر طرف اجراکننده (مجری) بتواند نشان دهد که فرآیندی را برای بررسی ادعاهای SEA دارد و می‌تواند شواهدی را ارائه دهد، او می‌تواند خود را با «بله» ارزیابی کند. در غیر این صورت، طرف مذکور خود را با «خیر» امتیازدهی می‌کند و این استاندارد به طرح اجرایی تقویت ظرفیت/توانایی، با اتکا به بررسی نهاد افزوده می‌شود.

اجرای ارزیابی‌ها به محققان حرفه‌ای نیاز دارد و ممکن است گاهی اوقات پیچیده و هزینه‌بر باشد. بنابراین طرفین موظف هستند که ظرفیت‌های تحقیقاتی خود را از همان ابتدا مورد ارزیابی قرار دهند. در مواردی که ظرفیت داخلی وجود ندارد (به عنوان مثال، فرآیندهای تحقیقاتی داخلی انجام‌شده و تحقیقات اختصاصی یا کارمندی که رسماً انجام تحقیقات داخلی را عهده‌دار هستند)، طرفین باید دسترسی سریع به خدمات تحقیقات حرفه‌ای یا محققان مشاور آشنا به تحقیقات در حال اجرا در زمینه‌های توسعه و امور بشردوستانه را تضمین کنند. این ممکن است شامل قرارداد با یک ارائه‌دهنده خدمات حرفه‌ای بر اساس ابقا باشد تا از استقرار سریع در صورت نیاز اطمینان حاصل شود. قرارداد همکاری به سازمان ملل حق اجرای تحقیقات و به شریک کاری حق مشاوره یا ارائه درخواست انجام تحقیقات به سازمان ملل را می‌دهد.

شرکای واجد شرایط همچنین ممکن است واجد شرایط دریافت بودجه از طریق صندوق OCHA برای تحقیقات در مورد بهره‌کشی جنسی، سوء استفاده و آزار جنسی باشند، که می‌تواند توسط سازمان‌های IASC و شرکای وابسته‌ای که ظرفیت تحقیق اختصاصی ندارند یا ظرفیت تحقیقات محدودی دارند استفاده شود.

شرکا همچنین ممکن است گزینه‌های دیگری را برای برآورده کردن نیازها و ظرفیت‌های خود شناسایی کنند (مانند استفاده از خدمات حقوقی طرفداران، درخواست از شریک برای حمایت مالی/استقرار محقق یا استفاده از مجموعه‌ای از محققان).

شرکا موظف هستند نهاد سازمان ملل را که با آن کار می‌کنند در جریان انجام تحقیقات قرار دهند و در پایان تحقیقات، یک نسخه کامل و بدون ویرایش گزارش تحقیق را به نهاد سازمان ملل که با آن کار می‌کنند ارائه دهند.⁶

(c) اسناد پشتیبان:

می‌توان از لیست اسناد پیشنهادی زیر برای پشتیبانی از دسته‌بندی خودارزیابی استفاده نمود:

- فرآیند کتبی بررسی ادعاهای SEA؛
- منابع اختصاصی برای تحقیق (ها) و/یا تعهد شریک برای پشتیبانی؛
- رویه‌های تحقیق نادرست که شامل سیاست/رویه‌های تحقیق SEA یا SEA می‌شود؛
- قرارداد با خدمات تحقیقات حرفه‌ای.

(d) منابع:

منابع زیر به عنوان مرجع یا اصول ظرفیت‌سازی در اختیار شرکا قرار می‌گیرد تا به شریک کمک کند تا برنامه اجرایی را توسعه دهد و استاندارد اصلی را برآورده کند. فرایندهای شکایات و تحقیق:

- IASC، مدل شکایات و رویه‌های تحقیق و راهنمایی‌های مربوط به SEA (پیش‌نویس)، 2004.
- IASC، دستور العمل اجرای حداقل استانداردهای عملیاتی برای جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی، مارس 2013.
- IASC، صندوق تحقیقات در مورد بهره‌کشی جنسی، سوء استفاده و آزار جنسی، آوریل 2019
- ایمن نگه داشتن کودکان، مدیریت ادعاهای حفاظت از کودکان، 2016
- WHO، توصیه‌های اخلاقی و ایمنی برای تحقیق، مستندسازی و نظارت بر خشونت جنسی در مواقع اضطراری، 2007.
- انجمن CHS، بررسی موارد استثمار و سوء استفاده جنسی توسط امدادگران: چالش‌ها و توصیه‌ها، مقاله پیشینه 2016 CHS
- Alliance، جلوگیری از سوءاستفاده و بهره‌برداری جنسی کنفرانس 5-6 سپتامبر 2016: بانکوک، تایلند.
- اتحاد CHS، دستور العمل تحقیقات - راهنمای سازمان‌های بشر دوستانه در مورد دریافت و تحقیق درباره اتهامات سوء استفاده، بهره‌برداری، کلاهبرداری یا فساد توسط کارکنان خود، 2006 (بازبینی شده در سال 2015).
- شورای بین‌المللی آژانس‌های داوطلبانه (CVA)، ایجاد سازمان‌های ایمن‌تر: مطالب آموزشی مربوط به دریافت و بررسی ادعاهای آزار جنسی و شواهد به‌دست‌آمده از نیروهای بشر دوستانه، 2007.

تحقیقات مربوط به کودکان بازمانده و شهود:

- یونیسف/UNODC، کتابچه راهنمای متخصصان و سیاست‌گذاران در مورد مسائل عدالت مربوط به قربانیان کودک و شاهدان جنایت، سری کتابچه راهنمای عدالت کیفری، سازمان ملل، نیویورک، 2009، و همچنین نسخه کودکانه آن.

۸. استاندارد اصلی: اقدامات اصلاحی

(a) معیار ارزیابی:

«شریک اقدامات اصلاحی مناسب را در پاسخ به ادعاهای SEA در صورت مصداق انجام داده است.»

(b) حداقل الزامات

شرکا ملزم به افشای هرگونه ادعای قبلی SEA در مورد پرسنل خود و شواهدی مبنی بر اقدامات اصلاحی و اقدامات انجام‌شده در پاسخ به آن هستند.

شرکای با سابقه قبلی SEA پرخطر در نظر گرفته می‌شوند. قبل از کاهش رتبه ریسک باید تعدادی اقدامات اصلاحی انجام شود.

اطلاعات مربوط به ادعاهای گذشته و اقدامات اصلاحی انجام‌شده به صورت ناشناس/بدون اطلاعات شخصی و مطابق با مقررات ملی کار در کشور پذیرفته می‌شود.

در زیر فهرست غیر جامعی از عواملی که ممکن است در تعیین این مورد در نظر گرفته شوند آمده است:

⁶برای اطلاعات بیشتر در مورد تعهدات شرکا در مورد تحقیقات بر اساس نهاد سازمان ملل متحد که شریک با آن کار می‌کند، لطفاً به اسناد زیر مراجعه کنید: شرایط و ضوابط عمومی یونیسف، شرایط و ضوابط عمومی UNFPA، موافقت‌نامه‌های مشارکت کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل و شرایط عمومی WFP در سطح میدانی.

- شریک فوراً سازمان ملل را از ادعای SEA مطلع کرده است؛⁷
- یک تحقیق کامل و شفاف در مورد ادعای SEA مربوط به شریک انجام شده است؛
- نتیجه تحقیقات در مورد ادعای SEA با سازمان ملل متحد در میان گذاشته شده است.
- در صورت اثبات ادعا، اقدام مقتضی نسبت به مرتکب انجام شده است؛
- کمک و حفاظت کافی به قربانی/های (ادعایی) SEA ارائه شده است؛
- برنامه اقدام مبتنی بر زمان برای رسیدگی به مسائل سیستمی و خلاءهای کلیدی اجرا شده است.

اگر شریک اجراکننده موارد قبلی SEA داشته باشد و بتواند ثابت کند اقدامات اصلاحی کافی را انجام داده است، شریک می‌تواند با «بله» ارزیابی خود را انجام دهد و اسناد پشتیبانی مربوطه را ارائه کند. در غیر این صورت، شریک اجراکننده با «خیر» خود را ارزیابی می‌کند. پس از بررسی کفایت پاسخ شریک توسط نهاد سازمان ملل متحد، اگر مشخص شود که اقدامات اصلاحی انجام‌شده توسط شریک ناکافی بوده است، مشارکت موجود باید به حالت تعلیق درآید، در حالی که شریک جدید نمی‌تواند جایگزین شود، تا زمانی که به طور رضایت‌بخشی نشان دهد که اقدامات اصلاحی کافی را انجام داده است. اگر شریک در گذشته هیچ گونه ادعای SEA نداشته است، شریک می‌تواند با «مصادق ندارد» (n/a) خود را رتبه‌بندی کند. در صورتی که شریک به خود امتیاز «n/a» بدهد، برای این استاندارد اصلی امتیاز «۱» خواهد گرفت.

(c) اسناد پشتیبان:

- می‌توان از لیست اسناد پیشنهادی زیر برای پشتیبانی از دسته‌بندی خودارزیابی استفاده نمود:
- اگر شریک در گذشته هیچ گونه ادعای SEA نداشته است، می‌تواند با «n/a» خود را رتبه‌بندی کند؛
 - اقدامات ویژه برای شناسایی و کاهش خطرات SEA در ارائه برنامه.

(d) منابع:

هیچ منبعی برای این معیار ارزیابی وجود ندارد زیرا مربوط به ادعاهای قبلی شریک در مورد SEA و اقدامات اصلاحی انجام‌شده در پاسخ است. اگر در مورد نحوه پاسخگویی به این استاندارد اصلی سوالی دارید، لطفاً با مرکز کانون سازمان ملل متحد خود تماس بگیرید.

مشارکت‌کنندگان

